

Hikisestä Harlemista Runeberginsaliin

KUNNIAA DUKE ELLINGTONIN MÜSIIKILLE: Kaksi kuoroa, loistavat muusikot, solisti ja kuoronjohtajat kehittivät musikaalisen kohtauspisteen yli maiden, rajojen ja sukupolvien.

Jonas
Brunnström

**Sopraano
Therese
Karlsso
esiintyi
konser-
tissa
yhdessä
ahvenan-
maalaisen
Projekt-
körenin
kanssa.
Kuoroa
johti
Johanna
Grüssner.**

luva Arne Wilhelmsson. Mikä kokoonpano! Kyllä komppi lepäsi konsertin läpi ja kuoro pump-pasi virtaa.

Satin Doll erottui leikkisäl-lä tunnelmallaan, jonka jälkeen Grüssner itse yllätti laulamal-la ihanan unettavasti Day Dream - kappaleen kuoron ohella. Tä-sä kohtaa hänen mikrofonistaan ei kaikonut tarpeeksi terävyyt-tä – suloääni jäi hiukan sameak-si. Mutta biisissä loistivat taitavat muusikot. Wingren nappasi pia-nolla kiinni juuri oikeasta koh-taa saksofonisoolon hännästä ja päiväunet sen kuin jatkuivat.

Sopraano rikkoi jäätä

Therese Karlsson oli ahvenan-maalainen illan vieraileva sop-raano. Hän on tunnettu ooppera – ja musikaaliympyröistä sekä Grüssnerin paras ystävä.

Sacred Concert aloitti. Ilmassa oli "outoa" ensivaikutelmaa. Mi-täköhän tästä nyt syntyy? Kuten Ellington, niin Karlssonkin on musiikillisesti kokeilevaa tyyppiä. Kuoro tuki häntä hienosti. Ei tässä tarvitsekaan jännätä enää.

In the Beginning God aloittaa. Samalla pianosta tulee tunteikas-ta soittoa, johon kontrabasso yh-tyy antaen vielä tilaa rumpujen sutivispilöille. Aah, mikä vib! Kuin keinuisi pilvissä katsoen alas maahan sumuverhon läpi laulunsanoin: Please look down and see my people through.

Grüssnerin sorminäpytyksestä vinkin saa valpas Wingren, joka pistää veikeästi alkuun Freedom n:o 7:än. Se svengaa aivan kym-pillä! Lempikappaleeni on Ain't But the One, jossa Karlsson an-tautuu väljään rytmiin. Jumala - teema jatkuu: Praise God and Dance, jossa hänen äänensä liu-kuu taitavasti kuin vuoristoradal-la. Volyymi ja monitasoisuuskin kohosivat korkeuksiin.

Hymyt ovat kuorolaisten huu-lilla, silmät nauravat ja yleisö nauttii. Ja sopraano svengaa! En uskonut sen olevan mahdollista. Ellington olisi nostanut pianon päältä hattua. Kiitos ja syvä ku-marrus.

SUSANNE STRÖMBERG

PIETARSAARI

Maineikas Cotton Club - yökerho Harlemissa oli Duke Ellingtonin esiin-tymisten tukikohta. Sieltä tämä jazzin suuri voimahahmo, sä-veltäjä, pianisti ja yhtyeenjohtaja pisti musiikkinsa palamaan myös radioaalloille. Näin sävel-lykset levisivät laajemmin Yh-dysvaltoihin.

Elävimmän Ellingtonin mu-siikki soi 1920 – 1960 ja mari-noituu monissa liemissä edel-leen. Ellington kiersi maailmaa ja kävi jopa 15 kertaa konsertoio-

massa Ruotsissa, missä suosik-ki-laulajansa oli sopraano Alice Babs. He heittivät monia yhteis-kiertueita.

Vaikka Runeberginsali oli kaukana Harlemin slummeista - ja helteisen ilman takia puolillaan, siellä nautittiin pumpulimaisista pilvilinnoista. Ahvenanmaalai-nen Projektkören ja pietarsaare-lainen Tonfallet olivat pistäneet tustyytyn tribuuttikonsertin kun-dnioittamaan monien mielestä Amerikan suurinta säveltäjää.

Ei mikään helppo tehtävä? Ei niin, mutta kun ammattitaitoa, yhteishenkistä motivaatiota ja fiilistä on, homma toimii. Niin

hyvin, että yleisö osoitti sen lo-puksi koko mitallaan, seisten.

Muusikoiden rento svengi

Johanna Grüssner toimi Pro-jektkörenin selkeänä kuoron-johtajana. Jämptisti, jokainen vivahde hallussaan, kuten suku-nimensä u-kirjaimen päälle tu-levat kaksi pistettä. Hän on itse erinomainen jazzlaulaja ja opis-kellut New Yorkissa. Siellä hän opetti myös slummilapsia, jois-ta inspiroitui ja toi heidät Ah-venanmaalle "retkelle". Nyt hän luotsasi loistavaa kuoroaan nau-

tittavaan musiikilliseen matkaan takaisin Amerikan suuntaan.

Tonfallet aloitti Jan Holmgårdin johdolla neljällä kappaleel-laan: Sir Duke, Caravan, Take the A-Train ja Moon Indigo. Sir Du-ken jälkeen tyylikäs Holmgård laski mustan hattunsa pianon päälle. Hieman ujoa ulosantia kööri tarjosi parin ensimmäisen kappaleen aikana. Vähän lisää terävyyttä, voimaa ja asennetta olisi kaivattu.

Sitä alkoi löytyä kolmannessa ja etenkin neljännessä vedossa, jossa pehmeät miesäänät tulivat esiin. Sitten oli aika ahvenan-maalaisen kuoron astua estradi-

le. Se näytti heti skarppina kaa-pin paikan.

Grüssnerin selväeleisellä ja kannustavan itsevarmalla johta-misella Don't Get Around Much Anymore lähti kulkemaan omia teitään. Morning Gloryssa ruot-salainen Claes Brodda pisti pu-hallellen ihanaa tuulta saksofo-nistaan ja kuoro tiesi taas mitä teki. Korvaan pisti täydellinen äänibalanssi kuoron ja soittajien välillä.

Pianossa ja kapellimestarina toimi vekkulimainen Patric Win-gren, rummuissa nuori E-H Lill-kung ja kontrabassossa Ruotsin legendaarisimpiin soittajiin kuu-